A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2022. november 10.*

„Fellebbezés – Állami támogatások – Közjogi intézmény által nyújtott állami garancia – A Valenciai Közösség három labdarúgóklubja (Valencia CF, Hércules CF és Elche CF) javára nyújtott kölcsönök – A támogatásokat a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – A határozat megsemmisítése a Valencia CF-et érintő részében – Az »előny« fogalma – Az előny fennállásának értékelése – A kezességvállalásokról szóló közlemény – Értelmezés – Az Európai Bizottságot terhelő gondossági kötelezettség – Bizonyítási teher – Elferdítés”

A C-211/20. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Luengo, P. Němečková és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. május 22-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Valencia Club de Fútbol**, **SAD** (székhelye: Valencia [Spanyolország], képviselik: G. Cabrera López, J. R. García-Gallardo Gil-Fournier és D. López Rus abogados)

felperes az elsőfokú eljárásban,

a **Spanyol Királyság** (képviseli: M. J. Ruiz Sánchez, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök (előadó), L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács bírájaként eljárva, P. G. Xuereb, A. Kumin és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2022. április 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2020. március 12-i Valencia Club de Fútbol kontra Bizottság ítéletének (T-732/16, EU:T:2020:98) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék megsemmisítette a Spanyolország által a Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, az Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva és az Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva részére nyújtott SA.36387 (2013/C) (korábbi 2013/NN) (korábbi 2013/CP) számú állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i (EU) 2017/365 bizottsági határozatot (HL 2017. L 55., 12. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat), amennyiben az a Valencia Club de Fútbol SAD-ra (a továbbiakban: Valencia CF) vonatkozik.

Jogi háttér

2 Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (HL 2008. C 155., 10. o.; a továbbiakban: kezességvállalásról szóló közlemény) 2.2. pontja szerint:

„A támogatás kedvezményezettje általában a hitelfelvevő. Amint az a 2.1. pontban megállapításra került, a kockázatviselést általában megfelelő díjjal ellentételezik. Ha a hitelfelvevő nem köteles díjat fizetni, vagy alacsony összegű díjat fizet, akkor előnyhöz jut. A kezesség nélküli helyzethez képest az állami kezességvállalás lehetővé teszi a hitelfelvevő számára, hogy a pénzpiacokon az általában elérhető pénzügyi feltételeknél kedvezőbb feltételek mellett jusson hitelhez. Az állami kezességvállalás segítségével a hitelfelvevő jellemzően alacsonyabb kamatot kaphat, illetve kevesebb biztosítékot kínálhat. Egyes esetekben állami kezességvállalás nélkül a hitelfelvevő nem találna olyan pénzügyi intézményt, amely kész lenne bármilyen feltétel mellett is hitelezni. Az állami kezességvállalás így megkönnyítheti új vállalkozás létrehozását, és lehetővé teheti egyes vállalkozások számára, hogy pénzt szerezzenek új tevékenységek folytatására. Hasonlóképpen, az állami kezességvállalás segítséget nyújthat a nehézségekkel küzdő vállalkozásoknak, hogy a megszűnés vagy a szerkezetátalakítás helyett továbbra is aktívak maradjanak, ami a verseny torzulásához vezethet.”

3 A kezességvállalásról szóló közlemény 3.1. pontja a következőképpen szól:

„Ha az állam által vállalt egyedi kezesség vagy az állam részvételével működő kezességvállalási program nem jár előnnyel egy vállalkozás számára, úgy nem minősül állami támogatásnak.

Ebben az összefüggésben a Bíróság […] megerősítette, hogy annak megállapítása során, hogy egy kezességvállalás vagy kezességvállalási program előny nyújt-e, a Bizottságnak az értékelését a piacgazdaságban tevékenykedő befektető elvére […] kell alapoznia. Így számításba kell vennie azt, hogy a kedvezményezett vállalkozásnak milyen lehetőségei vannak arra, hogy a tőkepiacon egyenértékű pénzügyi forrásokhoz jusson. Nincs szó állami támogatásról abban az esetben, ha

egy új finanszírozási forrást olyan feltételekkel tesznek hozzáférhetővé, amelyek a rendes piacgazdasági feltételek mellett tevékenykedő magánszereplő számára is elfogadhatóak lennének […].”

4 E közlemény 3.2. pontjának a) és d) alpontja a következőket állapítja meg:

„Az egyedi állami kezességvállalást illetően a Bizottság úgy véli, hogy az alábbi pontokban található feltételek együttes teljesülése lesz elegendő az állami támogatás fennállásának kizárásához:

a) A hitelfelvevő nincsen nehéz pénzügyi helyzetben,

Annak eldöntése érdekében, hogy a hitelfelvevő nehéz pénzügyi helyzetben lévőnek tekinthető-e, a nehéz helyzetben lévő társaságok megmentési és szerkezetátalakítási támogatásra vonatkozó iránymutatásban megállapított fogalommeghatározásra kell hivatkozni […].

[…]

d) A kezességvállalásért piaci alapú díjat fizetnek.

Amint az a 2.1. pontban megállapításra került, a kockázatviselést általában a kezességvállalási vagy viszontkezesség-vállalási összegre vonatkozó megfelelő díjjal ellentételezik. Ha a kezességért fizetett ár eléri legalább a pénzpiacon hozzáférhető, megfelelő referencia kezességvállalási-díj értékét, akkor a kezesség nem tartalmaz támogatást.

Ha a pénzpiacokon nem állapítható meg megfelelő referencia kezességvállalási-díj, akkor a kezességvállalással biztosított hitel összes pénzügyi költségét, beleértve a hitelre vonatkozó kamatlábat és a kezességvállalás díját egy hasonló, nem biztosított hitel piaci árával kell összevetni.

A megfelelő piaci ár meghatározása során mindkét esetben tekintetbe kell venni a kezességvállalás és az alapul szolgáló hitel jellegzetességeit. Ez magában foglalja az ügylet összegét és időtartamát; a hitelfelvevő által nyújtott biztosítékot, valamint a behajtási arány értékelését befolyásoló egyéb körülményeket; a hitelfelvevő általi nemfizetés valószínűségét pénzügyi helyzetéből, ágazati tevékenységéből és kilátásaiból adódóan, valamint egyéb gazdasági feltételeket. Ez az elemzés lehetővé teszi a hitelfelvevő kockázatminősítés segítségével történő besorolását. A besorolást nemzetközileg elismert minősítő ügynökség vagy adott esetben az alapul szolgáló hitelt nyújtó bank végezheti, az általa alkalmazott belső minősítés alapján. A Bizottság rámutat a minősítés és a nemfizetési arány között a nemzetközi pénzügyi intézmények által megállapított és nyilvánosságra hozott összefüggésre […]. A díj piaci árral való összeegyeztethetőségének értékelése érdekében a tagállam elvégezheti a hasonló minősítésű vállalkozások által a piacon fizetett árak összehasonlítását.

A Bizottság ezért nem fogja elfogadni a kezességvállalás díjának olyan egységes mértékben történő meghatározását, amely megfelel a gazdasági ágazatban szokásos mértéknek.”

5 Az említett közlemény 3.6. pontja kimondja:

„Az, hogy a kezességvállalás vagy a kezességvállalási program nem felel meg a 3.2.–3.5. pontban megállapított feltételek bármelyikének, nem jelenti azt, hogy a kezességvállalást vagy a kezességvállalási programot automatikusan állami támogatásnak kell tekinteni. Ha bármilyen kétség merül fel a tekintetben, hogy a tervezett kezességvállalás vagy a kezességvállalási program állami támogatásnak minősül-e, be kell jelenteni a Bizottságnak.”

6 E közlemény 4.1. pontja kimondja:

„Ha egy egyéni támogatás vagy támogatási program nem áll összhangban a piacgazdasági befektető elvével, úgy kell tekinteni, hogy állami támogatást tartalmaz. Az állami támogatási elemet így összegszerűen meg kell határozni annak ellenőrzése érdekében, hogy a támogatás valamelyik egyedi állami támogatási mentességi ok alapján összeegyeztethetőnek tekinthető-e. Fő szabályként állami támogatási elemnek az egyénileg […] nyújtott kezességvállalás megfelelő piaci ára és az intézkedésért ténylegesen fizetett ár közötti különbség tekintendő.

[…]

Egy kezesség támogatási elemének kiszámítása során a Bizottság kitüntetett figyelmet fog szentelni a következő körülményeknek:

a) Az egyedi kezességek esetében: nehéz pénzügyi helyzetben van-e a hitelfelvevő? […] (a részleteket lásd a 3.2.a) pontban) […]

A Bizottság megjegyzi, hogy a nehéz helyzetben levő társaságok esetében a piaci hitelező, ha egyáltalán van ilyen, a kezesség vállalásakor a várható nemfizetési arányra tekintettel magas díjat számítana fel. Ha különösen megnő annak valószínűsége, hogy a hitelfelvevő nem lesz képes a hitel visszafizetésére, akkor elképzelhető, hogy ez a piaci arány [helyesen: kamatláb] nem is létezik, és kivételes körülmények között a kezesség támogatási eleme elérheti a kezességgel ténylegesen fedezett összeget.

[…]

d) Figyelembe vették-e a kezesség és a hitel […] egyedi jellemzőit a kezességvállalás piaci árának meghatározása során, amelyből a támogatási elem a ténylegesen fizetett díjjal való összevetés útján számítandó (a részleteket lásd a 3.2.d) pontban)?”

7 Ugyanezen közlemény 4.2. pontja előírja:

„Egyéni kezességvállalás esetében a pénzben kifejezett támogatástartalom a kezességvállalás piaci ára és a ténylegesen fizetett ár közötti különbségként számítandó.

Ha a piac nem nyújt kezességet az e típusú ügyletre, akkor a kötelezettségvállalás piaci értéke nem áll rendelkezésre. Ebben az esetben a támogatási elem ugyanolyan módon számítandó ki, mint a kedvezményes kamatozású kölcsön támogatástartalma, azaz az e társaság által a kezesség fennállása nélkül fizetendő konkrét piaci kamatláb és az állami kezességvállalásnak köszönhetően – az esetlegesen kifizetett díjak figyelembevétele után – elért kamatláb különbsége. Ha nincs piaci kamatláb, és a tagállam a referencia-kamatlábat kívánja helyettesítő értékként használni, […] a referencia-kamatlábakról szóló közleményben […] rögzített feltételek irányadóak az egyéni

kezességvállalás támogatási intenzitásának kiszámítására. Ez azt jelenti, hogy kellő figyelmet kell fordítani báziskamatlábhoz adandó kiegészítő kamatlábra, annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a fedezett művelethez kapcsolódó megfelelő kockázati profilt, a garanciában részesülő vállalkozást és a nyújtott biztosítékokat.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

8 A Valencia CF egy hivatásos labdarúgóklub, amelynek székhelye Valenciában (Spanyolország) található. A Fundación Valencia (Valencia alapítvány, a továbbiakban: FV) nonprofit alapítvány, amelynek alapvető célja, hogy megőrizze, népszerűsítse és előmozdítsa a Valencia CF sporttal kapcsolatos, valamint kulturális és társadalmi aspektusait, valamint a rajongóival való kapcsolatát.

9 2009. november 5-én az Instituto Valenciano de Finanzas (valenciai pénzügyi intézet, a továbbiakban: IVF), a Generalitat Valenciana (Valencia autonóm közösség kormányzata, Spanyolország) pénzügyi intézménye kezességet vállalt a FV részére a Bancaja bank által nyújtott 75 millió euró összegű banki hitelért, amellyel az alapítvány megszerezte a Valencia CF részvényeinek 70,6%-át (a továbbiakban: 1. intézkedés).

10 A kezességvállalás kiterjedt a hitel tőkeösszegének 100%-ára és a kamatokra, valamint a kezességvállalással biztosított ügylettel kapcsolatos költségekre. Ellenértékként az FV 0,5%-os éves kezességvállalási díjat fizetett az IVF-nek. Ez utóbbi viszontgaranciaként másodrendű zálogjogot kapott a Valencia CF-nek a FV által megszerzett részvényeire. Az alapul szolgáló hitel időtartama hat év volt. Az alapul szolgáló hitel kamatlába először 6% volt az első évben, majd pedig az 1 éves „Euro Interbank Offered Rate” (Euribor) volt, 3,5%-os kamatréssel növelve, 6%-os minimális kamatlábbal. Ezenkívül 1%-os kötelezettségvállalási díjat is felszámoltak. Az ütemterv szerint a kamatokat 2010 augusztusától kellett visszafizetni, a tőkeösszeget pedig két részletben, azaz 2014. augusztus 26-án, illetve 2015. augusztus 26-án 37,5 millió euró összegben. A kezességvállalással biztosított hitelt (tőkeösszeg és kamatok) a Valencia CF-nek a FV által megszerzett részvényeinek értékesítéséből tervezték visszafizetni.

11 2010. november 10-én az IVF 6 millió euróval megemelte a FV részére nyújtott kezességvállalását annak érdekében, hogy a Bancaja a már nyújtott hitelt ugyanilyen összeggel megemelje, abból a célból, hogy fedezzék a tőke, a kamatok, valamint az abból eredő költségek megfizetését, hogy 2010. augusztus 26-án nem fizették meg a kezességvállalással biztosított hitel esedékes kamatait (a továbbiakban: 4. intézkedés).

12 A Bizottság, miután tájékoztatták arról, hogy Valencia autonóm közösség kormányzata banki hitelekre vonatkozó kezességvállalások formájában vélhetően állami támogatást nyújtott az Elche Club de Fútbol, SAD-nak, az Hércules Club de Fútbol, SAD-nak és a Valencia CF-nek, 2013. április 8-án felhívta a Spanyol Királyságot ezen információkkal kapcsolatos észrevételek megtételére. Az utóbbi 2013. május 27-én és június 3-án válaszolt a Bizottságnak.

13 2013. december 18-i levelében a Bizottság értesítette e tagállamot arról a határozatáról, hogy megindítja az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, amelyben felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére, és többek között e határozat (27)–(29) és (51) preambulumbekezdésében pontosította:

„(27) A jelen ügyben a Bizottság nem tudja, hogy mi azon kezességvállalási díj referenciaértéke, amelyet a pénzügyi piacon kínálnának az IVF által nyújtottakhoz hasonló kezességvállalások tekintetében. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a Valencia CF […] részvényeinek megszerzéséért járó 0,5%-os éves kezességvállalási díj első ránézésre nem tükrözi a biztosított hitelek nemfizetésének kockázatát, mivel úgy tűnik, hogy a Valencia CF […] nehéz helyzetben volt a szóban forgó kezességvállalások nyújtásának időpontjában. […]

(28) A Bizottság azt is jelzi, hogy azon túl, hogy látszólag nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtották őket, a kezességvállalások a biztosított összegek 100%-át fedezik. Ez azt sugallja, hogy a piaci szereplők nem készek vállalni a kedvezményezettek fizetésképtelenségének kockázatát. Ennélfogva a Bizottság kételkedik abban, hogy a kedvezményezettek ezen az áron és e feltételek mellett a piacon is megszerezhetik a szóban forgó kezességvállalásokat. Másfelől az állami kezességvállalás nélkül a Bizottság kételkedik abban, hogy valamely pénzügyi intézmény hajlandó lenne bármilyen hitelt nyújtani a kedvezményezetteknek.

(29) Így a fentiekre tekintettel a Bizottság ebben a szakaszban úgy véli, hogy az állam által 2008-ban, 2010-ben és 2011-ben nyújtott kezességvállalások előnyt biztosítottak a kölcsönökben részesülő jogalanyok számára. […]

[…]

(51) A Bizottság kétli, hogy az IVF a szóban forgó kezességvállalásokat piaci szempontok alapján nyújtotta volna, különösen azt követően, hogy megvizsgálta azon jogalanyok pénzügyi helyzetét és életképességének kilátásait, amelyek végső soron részesültek a kölcsönökből. […]”

14 A vitatott határozat (2)–(5) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás során egyrészt a Bizottság a 2013 és 2016 közötti időszakban észrevételeket, információkat és kiegészítő információkat kapott többek között a Spanyol Királyságtól, az IVF-től, az Fv-től, valamint a Valencia CF-től, másrészt pedig 2015. január 29-én a Bizottság szolgálatai Brüsszelben találkoztak spanyol hatóságokkal, az IVF képviselőivel és a Valencia CF képviselőivel.

15 A vitatott határozatban a Bizottság többek között megállapította, hogy az 1. és a 4. intézkedés 1 993 000 euró, illetve 1 188 000 euró összegű, a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül, és kötelezte a Spanyol Királyságot az említett támogatások azonnali és hatékony visszatérítésére.

16 E határozat „Az állami támogatás megléte” című 7.1. szakaszában a Bizottság többek között a következőket állapította meg:

„[…]

(77) […] már 2007 júniusától és az 1. és a 4. intézkedés nyújtásának időpontjában a Valencia CF a 2004. évi iránymutatás 11. pontja szerint is nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak számított […]

[…]

(80) A Bizottság azonban megjegyzi, hogy a Valencia CF […] a kezességvállalásról szóló 2008. évi közlemény 2.2. pontjának és 4.1. pontja a) alpontjának értelmében nem [volt] szélsőségesen nehéz helyzetben a vizsgált intézkedések nyújtását megelőző években […]

[…]

(82) […] A fentiek alapján a Bizottság fenntartja álláspontját, hogy a Valencia CF az 1. és a 4. intézkedés nyújtásának időpontjában nehéz helyzetben volt.

(83) Összefoglalva a Bizottság úgy ítéli meg, hogy mivel mindhárom klub pénzügyi nehézségekkel küzdött az intézkedések nyújtását megelőzően, ezért a CCC kategóriába […] tartozónak tekinthető.

[…]

(85) Az intézkedések – melyek közül mind tartalmaz állami garanciát – támogatási elemét tekintve a Bizottság a kezességvállalásról szóló […] közlemény 2.2. és 3.2. szakaszát veszi figyelembe. A kezességvállalásról szóló 2008. évi közlemény előírja, hogy bizonyos feltételek teljesülése elegendő lehet a Bizottság számára, hogy kizárja az állami támogatás meglétét, mint például az, hogy a hitelfelvevő nincs nehéz pénzügyi helyzetben, és a kezességvállalás nem fedez 80%-nál többet a fennálló hitel vagy pénzügyi kötelezettség esetében. Ugyanakkor ha a hitelfelvevő nem fizet kockázatvállalási díjat a garanciáért, előnyhöz jut. Ezenkívül ha a hitelfelvevő pénzügyi nehézségekkel küzd, az állam kezességvállalása nélkül nem találna olyan pénzintézetet, amely bármilyen feltétel mellett is hajlandó lenne számára hitelt nyújtani.

(86) Ennek tekintetében a Bizottság nem ért egyet Spanyolország állításával, hogy a kezességvállalásról szóló […] közlemény feltételei teljesülnek. E kritériumokat erre az esetre alkalmazva a Bizottság a következőket állapította meg:

a) a Valencia CF […] pénzügyi nehézségekkel küzdő [vállalkozás volt] (lásd a fenti (70)–(82) preambulumbekezdést) az 1. […] és a 4. intézkedés odaítélésekor

[…]

c) a szóban forgó garanciák után felszámolt 0,5–1%-os éves kezességvállalási díjak nem tükrözik a garanciával fedezett hitelek nemteljesítési kockázatát, figyelemmel a Valencia CF […] nehézségeire és különösen [annak] magas adósság-saját tőke arányára vagy arra, hogy a szóban forgó intézkedések nyújtásakor negatív törzstőkével rendelkez[ett].

(87) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy 1. […] és 4. intézkedés nem tartja tiszteletben a kezességvállalásról szóló közleményben megállapított feltételeket, ezért arra az álláspontra helyezkedik, hogy a kedvezményezettek a piacon ugyanilyen feltételek mellett nem részesültek volna az intézkedésekben, ezért az intézkedések jogtalan előnyt biztosítottak a kedvezményezetteknek.

[…]”

17 Az említett határozatnak „A támogatás mennyiségi meghatározása” című 7.2. szakaszában a Bizottság a (93) preambulumbekezdésben többek között a következőket állapította meg:

„A kezességvállalásról szóló […] közlemény 4.2. szakasza szerint a Bizottság úgy véli, hogy minden kezességvállalás esetében a támogatási elem megegyezik a garancia támogatástartalmával, azaz az állami kezességvállalásnak köszönhetően – a kezességvállalási díjak figyelembevétele után – elért hitelkamatláb és az állami kezesség fennállása nélkül alkalmazandó hitelkamatláb különbségével. A Bizottság megállapítja, hogy a piacon a hasonló ügyletek korlátozott számú megfigyelése miatt az ilyen referenciaérték nem nyújt kellő összehasonlítási alapot. Ezért a Bizottság a vonatkozó referencia-kamatlábat fogja alkalmazni […], [amelyet] a három labdarúgóklub nehézségeire és a hitelek biztosítékainak nagyon alacsony szintjére tekintettel 1000 bázispontban határoz meg, és ehhez 124–149 bázispontot ad a támogatási intézkedések idejében érvényes spanyolországi alapkamatláb miatt. Minden hitelt a klubokban szerzett részesedésekre vonatkozó zálogjoggal értékpapírosítottak. A klubok viszont nehézségekkel küzdöttek, azaz veszteséget termelő üzemeltetést folytattak, és nem volt érvényben hitelt érdemlő életképességi terv, amely bizonyította volna, hogy az üzemeltetés nyereséget fog termelni a részvényesek számára. Ezért a klubok veszteségeit beleszámították a klubok részvényeinek értékébe, így ezeknek a részvényeknek hitelbiztosítékként számított értéke közel nulla volt. A Bizottság számításai alapján a vizsgált intézkedések támogatási eleme a Valencia CF esetében 20,381 millió EUR lenne (19,193 millió EUR az 1. intézkedésnél és 1,188 millió EUR a 4. intézkedésnél) […]. A Bizottság számításai a következőképpen alakultak:

a) az 1. intézkedés esetében: a 6,5%-os alkalmazott kamatlábat kivonták a 11,45%-os vonatkozó piaci kamatlábból, azaz a Valencia CF esetében ez 1000 bázispont plusz 145 bázispont a 2009. novemberi spanyolországi alapkamat […]. Az eredményt megszorozták a 75 millió EUR értékű hitel összegével és a hitel tényleges futamidejével (5,17 év). A végeredmény 19,193 millió EUR;

[…]

d) [a] 4. intézkedés esetében: a 6,5%-os alkalmazott kamatlábat kivonták a 11,45%-os vonatkozó piaci kamatlábból, azaz a Valencia CF esetében ez 1000 bázispont plusz 145 bázispont a 2010. novemberi spanyolországi alapkamat […]. Az eredményt megszorozták a 6 millió EUR értékű hitel összegével és a hitel tényleges futamidejének fennmaradó részével (4 év). A végeredmény 1,188 millió EUR.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

18 A Törvényszék Hivatalához 2016. október 20-án benyújtott keresetlevelében a Valencia CF a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

19 E kereset alátámasztására a Valencia CF nyolc jogalapra hivatkozott, amelyek közül az elsőt és a harmadikat az előny jellemzése, illetve a támogatás összegének kiszámítása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibára alapította.

20 A megtámadott ítéletben a Törvényszék helyt adott az első és a harmadik jogalapnak, következésképpen megsemmisítette a vitatott határozatot az 1. és 4. intézkedést illetően.

A felek kérelmei

21 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet az 1. intézkedést illetően;

– az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és

– ne határozzon a költségekről.

22 A Valencia CF és a Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

23 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a megtámadott ítélet 124–138. pontjában tévesen értelmezte az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti „gazdasági előny” fogalmát, amely először is a vitatott határozat és a kezességvállalásokról szóló közlemény téves értelmezéséből, majd a bizonyítási teher korlátainak és a gondossági kötelezettségnek a figyelmen kívül hagyásából, végül pedig a tények elferdítéséből ered.

24 A Valencia CF különösen vitatja e fellebbezés elfogadhatóságát.

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

25 A Valencia CF először is úgy véli, hogy a Bizottság – a megtámadott ítélet 124–138. pontjára való általános hivatkozás kivételével – nem jelöli meg kellő pontossággal az említett ítélet általa vitatott pontjait.

26 Másodszor a Valencia CF szerint a Bizottság pusztán megismétli a Törvényszék előtt az őt terhelő indokolási kötelezettségre vonatkozóan már kifejtett jogalapjait és érveit, így csak a kereset újbóli vizsgálatát kívánja elérni azáltal, hogy a tényállás új értékelését javasolja.

27 Harmadszor, a Valencia CF arra hivatkozik, hogy a kezességvállalásról szóló közlemény nem minősül a pozitív uniós jog forrásának, így annak esetleges megsértése nem minősíthető az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke értelmében vett „jogkérdésnek”, amelyet így a Bíróság a fellebbezés keretében vizsgálhatna.

28 A Bizottság vitatja a fenti érvelést.

A Bíróság álláspontja

29 Az EUMSZ 256. cikkből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkéből következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet vagy végzés kifogásolt részeit, valamint az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az a fellebbezés, amely pusztán megismétli a Törvényszék előtt már előadott jogalapokat és érveket, nem tesz eleget ennek a követelménynek. Az ilyen fellebbezés valójában ugyanis egyszerűen a Törvényszék részére benyújtott keresetlevél újbóli megvizsgálására irányul, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (2022. március 24-i Hermann Albers kontra Bizottság ítélet, C-656/20 P, nem tették közzé, EU:C:2022:222, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 A jelen esetben először is a Valencia CF állításával ellentétben a Bizottság pontosan megjelölte a megtámadott ítélet kifogásolt részeit, valamint az annak hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét konkrétan alátámasztó jogi érveket.

31 Másodszor ezen intézmény nem szorítkozik a Törvényszék előtt már előadott jogalapok és érvek megismétlésére sem, hanem kifejezetten az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását vitatja.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (2022. március 24-i Hermann Albers kontra Bizottság ítélet, C-656/20 P, nem tették közzé, EU:C:2022:222, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Harmadszor, a Valencia CF állításával ellentétben az a kérdés, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor megvizsgálta, hogy a Bizottság eleget tett-e a kezességvállalásokról szóló közleménynek, az Európai Unió Bírósága alapokmányának 58. cikke értelmében jogkérdéseket vethet fel, amelyeket a Bíróság így a fellebbezés keretében vizsgálhat.

34 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a Bizottság által a piaci magánszereplő elvének alkalmazása során elvégzendő vizsgálat összetett gazdasági értékelés elvégzését igényli (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amelynek keretében ezen intézmény széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 11-i CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság magatartási szabályok elfogadásával és közzétételével, amely révén kijelenti, hogy ezentúl alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre, korlátozza magát az ilyen mérlegelési mozgástér alkalmazásában, és főszabály szerint nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy kitenné magát annak, hogy egyes esetekben az általános jogelveknek – mint az egyenlő bánásmód vagy a bizalomvédelem elvének – a megsértése címén felelősségre vonható legyen (2010. december 2-i Holland Malt kontra Bizottság

ítélet, C-464/09 P, EU:C:2010:733, 46. pont, és 2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 100. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Következésképpen az állami támogatások területén a Bizottság kötve van a saját maga által elfogadott keretszabályokhoz, amennyiben ezek nem térnek el az EUM-Szerződés szabályaitól, és amennyiben alkalmazásuk nem sérti az általános jogelveket, mint amilyen az egyenlő bánásmód elve (2020. szeptember 3-i Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland és társai kontra Bizottság ítélet, C-817/18 P, EU:C:2020:637, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Márpedig, amint az többek között a kezességvállalásról szóló közlemény 3.1. és 4.1. pontjából kitűnik, e közlemény a Bizottság által közzétett magatartási szabályokat tartalmaz, amelyek többek között mérlegelési mozgásterének annak során való gyakorlására vonatkoznak, amikor a piaci magánszereplő elve alapján összetett gazdasági értékeléseket végez.

38 Ebből következik, hogy a fellebbezés teljes egészében elfogadható.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

39 Először is a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a vitatott határozatot, amikor a megtámadott ítélet 138. pontjában úgy ítélte meg, hogy ezen intézmény megállapította, hogy a szóban forgó kezességvállalási díj esetében nem létezett piaci ár. A Bizottság ugyanis a vitatott határozat (93) preambulumbekezdésének a) pontjában megjelölte az alkalmazandó piaci kamatlábat, amelyet 11,45%-ban határozott meg, miután mindenekelőtt elemezte a Valencia CF helyzetét a garancia nyújtásának időpontjában, majd megállapította, hogy a klub számára CCC kategóriás hitelminősítést adnának, végül pedig elemezte a szóban forgó kezességvállalás jellemzőit.

40 E tekintetben a vitatott határozat Törvényszék általi téves értelmezése lényegében a Törvényszék által a megtámadott ítélet 124–130. pontjában kifejtett értékeléseken alapul.

41 Különösen a megtámadott ítélet 124. pontjában a Törvényszék a vitatott határozat (85) preambulumbekezdésének értelmezése során nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a Bizottság elsősorban a kezességvállalásért kapott díjat kérdőjelezte meg, nem pedig azt, hogy a piacon lehetett-e biztosítékot vagy kölcsönt szerezni, amit megerősít az ezt követő, a megfizetett díj elégtelenségén alapuló érvelés is. A megtámadott ítélet 125. pontjában a Törvényszék a vitatott határozat (93) preambulumbekezdésének a) pontjára tekintettel tévesen állapította meg, hogy a Bizottság a szóban forgó díj értékelése során nem tüntetett fel piaci árat.

42 A megtámadott ítélet 126. pontjában a Törvényszék egyrészt ezen ítélet 124. és 125. pontjában szereplő téves értékelésén alapuló következtetéseket vont le, amelyek szerint a Bizottság elmulasztott olyan piaci árat keresni, amellyel a szóban forgó díjat összehasonlíthatta volna. Másrészt tévesen állította, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg a kezességvállalás és az alapul szolgáló hitel valamennyi releváns jellemzőjét, különösen a kölcsönfelvevő által nyújtott

biztosítékok fennállását. A Bizottság ugyanis e jellemzőkre és biztosítékokra támaszkodott a vitatott határozat (93) preambulumbekezdésében a kezességvállalás piaci árának meghatározásakor.

43 Másodszor a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a kezességvállalásról szóló közleményt. Amennyiben ugyanis a megtámadott ítélet 132–134. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság azt feltételezte, hogy egyetlen pénzügyi intézmény sem vállalhatott volna kezességet egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás számára, hogy a kezességvállalásról szóló közlemény semmi ilyen jellegű általános vélelmet nem ír elő, és hogy következésképpen a Bizottság helytelenül alkalmazta e közleményt, és nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy olyan átfogó mérlegelést folytasson le, amely a jelen ügyben minden olyan releváns körülményt figyelembe vett volna, amely lehetővé tette volna számára annak eldöntését, hogy a fellebbező nyilvánvalóan nem jutott volna-e hasonló szolgáltatásokhoz piaci magánszereplőtől, a Törvényszék az alábbi hibákat követte el érvelésében:

– tévesen feltételezte, hogy a Bizottság a jelen ügyben vizsgálthoz hasonló kezesség tekintetében kizárta a piaci ár létezését;

– tévesen állapította meg, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása egy vélelemhez hasonlítható, holott a Bizottság részletesen kifejtette, hogy e kamatlábak alkalmazása szerves részét képezi a kezesség piaci árára vonatkozó mutató megállapításának;

– tévesen értelmezte úgy a kezességvállalásról szóló közleményt, hogy az szigorú hierarchiát ír elő a piaci módszerek és a referenciamódszerek között, holott e közlemény nem állít fel ilyen hierarchiát, és e két módszer célja a kezességvállalás piaci árának meghatározása, és piaci adatokon alapul;

– tévesen állapította meg, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása azzal jár, hogy a Bizottság megsértette azon kötelezettségét, hogy olyan átfogó értékelést végezzen, amely figyelembe vesz az adott ügyben releváns minden olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a Valencia CF nem jutott volna-e hasonló szolgáltatásokhoz egy gazdasági magánszereplőtől, mivel e referencia-kamatláb a kedvezményezett vállalkozás helyzetének, valamint a kezességvállalásnak és az alapul szolgáló kölcsön jellemzőinek részletes elemzésével összefüggésben kerül megállapításra, amely elemzést egyébként a Törvényszék a megtámadott ítélet 62–105. pontjában bemutatta, és

– a Törvényszék a megtámadott ítélet 132–134. pontjában elvégzett elemzéssel maga is megsértette az ítélkezési gyakorlatból eredő átfogó értékelésre vonatkozó követelményeket, mivel döntő jelentőséget tulajdonított tisztán hipotetikus és nagyon valószínűtlen ügyletek keresésének, amelyek relevanciája nem nyilvánvaló egy olyan helyzetben, amelyben a Bizottság által objektív, kulcsfontosságú tényezők alapján végzett átfogó értékelés egyértelműen bizonyítja, hogy a szóban forgó kezességvállalást nem piaci áron nyújtották.

44 Mindenesetre a Bizottság azzal érvel, hogy a referencia-kamatlábnak a kezességvállalásokról szóló közlemény 4.2. pontjának megfelelően történő kiszámításával meghatározta a szóban forgó finanszírozási művelet piaci árát. Hasonlóképpen elvégezte az előny átfogó értékelését, figyelembe véve a Valencia CF-nek a kezességvállalás időpontjában fennálló helyzetét és CCC kategóriás hitelminősítését, valamint a szóban forgó kezességvállalás jellemzőit.

45 Harmadszor a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék túlzott gondossági kötelezettségeket és bizonyítási terhet rótt rá, amikor a megtámadott ítélet 131–138. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően, hogy létezik-e megfelelő, a pénzügyi piacokon kínált kezességvállalási referenciadíj, illetve vélelmezte, hogy egyetlen pénzügyi intézmény sem vállalna kezességet egy nehéz helyzetben lévő vállalkozásért, és feltételezte, hogy nem létezik piaci ár egy hasonló, biztosíték nélküli hitel vonatkozásában. Különösen a megtámadott ítélet 137. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság köteles volt az érintett tagállamtól vagy más forrásokból a vitatott ügylet alapjául szolgálóhoz hasonló hitelek fennállására vonatkozó információkat kérni.

46 A Bizottság rámutat, hogy az eljárást megindító határozat (27)–(29), (50) és (51) preambulumbekezdésében megállapította, hogy a Valencia CF nehéz helyzetben lévő vállalkozás volt, hogy a kezességvállalásért fizetett díj nem felelt meg a piaci árnak, és semmi nem utalt arra, hogy a piacon hasonló ügyletek valósultak volna meg. Így kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy léteznek-e hasonló biztosítékok a pénzügyi piacon, amelyek referenciaértékként szolgálhatnak, és jelezte, hogy úgy tűnik, a piaci szereplők nem hajlandók vállalni a kedvezményezettek fizetésképtelenségének kockázatát. E határozatban a Bizottság felhívta továbbá a Spanyol Királyságot és az érdekelteket, hogy tegyenek észrevételeket e tekintetben, és kérte e tagállamot, hogy bocsásson a rendelkezésére minden, a támogatás értékelése szempontjából releváns információt.

47 Márpedig észrevételeiben az FV jelezte, hogy nem tudott arról, hogy léteznek-e hasonló kezességvállalások a piacon, amelyek referenciaként szolgálhatnának a kezességvállalási díj tekintetében.

48 Így, amennyiben a Bizottság az eljárást megindító határozatban felvetett a Valencia CF nehézségein és a szóban forgó kezességvállalás jellemzőin alapuló érveket, és semmi nem utal arra, hogy hasonló ügyletek megvalósultak a piacon, amit az érdekelt felek is megerősítettek, eleget tett a rá háruló bizonyítási tehernek. Gondossági kötelezettsége nem jelenti azt, hogy olyan körülményeket kellene feltárnia, amelyek fennállása valószínűtlen vagy tisztán hipotetikus. Az eljárást megindító határozatban szereplő felhívás elegendő ahhoz, hogy – amennyiben van ilyen – a tagállam és az érdekelt felek beszámoljanak neki a hasonló ügyletekről.

49 A Bizottság szerint főszabály szerint annak a tagállamnak a feladata, amely azt állítja, hogy magán gazdasági magánszereplőként viselkedett, hogy megvizsgálja, hogy voltak-e hasonló ügyletek a piacon. A hatóságok és az intézkedés kedvezményezettje a Bizottságnál jobb helyzetben van ahhoz, hogy meggyőződjenek a hasonló ügyletek létezéséről. Ezen túlmenően a Bizottság nem szólítható fel arra, hogy negatív bizonyítékokat mutasson be. A megtámadott ítélet így megbontja a hivatalos vizsgálati eljárásból eredő kényes egyensúlyt, amely meghatározza annak életképességét.

50 A megtámadott ítélet ezenkívül sérti többek között az 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítéletből (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 60. pont) eredő ítélkezési gyakorlatot, amely szerint nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem vette figyelembe azokat az esetleges ténybeli vagy jogi elemeket, amelyeket a közigazgatási eljárás során elé lehetett volna terjeszteni, azonban erre nem került sor, hiszen ezen intézménynek nem kötelezettsége hivatalból és feltételezések alapján vizsgálnia, mely adatokat lehetett volna elé terjeszteni. A Bizottság ugyanis olyan tényezők koherens csoportjára támaszkodhat, amelyek megbízhatónak tűnnek, és az érdekelt felek által szolgáltatott információk alapján a kezességvállalás szokásos szintjének átfogó értékelése során mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

51 A Bizottság előadja, hogy a Bíróság a 2020. március 26-i Larko kontra Bizottság ítéletben (C-244/18 P, EU:C:2020:238) többek között elismerte, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó kezességvállalásban foglalt támogatás összegét a vállalkozás nehézségeinek értékelése alapján állapították meg, anélkül hogy konkrétabb piaci adatokra vonatkozó követelményt alkalmaztak volna.

52 Nagyobb általánosságban, a támogatás fennállásának bizonyítása tekintetében a Bizottságnak csak akkor kell élnie különleges vizsgálati hatáskörével, ha nem áll rendelkezésére elegendő elem a támogatás fennállásának bizonyításához, ha tudomása van egy olyan fontos elem létezéséről, amellyel nem rendelkezik, és amely befolyásolhatja a támogatás fennállásának értékelését, vagy ha megalapozottan feltételezhető, hogy a rendelkezésére álló adatok hiányosak. A jelen ügyben azonban e helyzetek egyike sem áll fenn. Különösen, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 136. pontjában sugallt, a Bizottságnak nem volt oka feltételezni, hogy a rendelkezésére álló információk töredékesek voltak, és úgy ítélhette meg, hogy birtokában van valamennyi szükséges releváns adat.

53 Negyedszer a Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 137. pontjában azt állította, hogy a piacon érvényesülő feltételekre és a biztosíték tárgyát képező kölcsönhöz hasonló ügyletek fennállására vonatkozó vizsgálata az eljárást megindító határozatban kifejtett kétségekre korlátozódott, és hogy a Bizottság nem hivatkozott egyetlen olyan, a közigazgatási eljárás során szerzett más bizonyítékra sem, amely alátámasztaná a hasonló ügyletek számának elégtelenségére vonatkozó megállapításait. Mivel ugyanis az FV az eljárást megindító határozatra vonatkozó észrevételeiben foglalkozott a hasonló piaci biztosítékok témájával, a Bizottság a hasonló piaci ügylet hiányára vonatkozó következtetéseit a kedvezményezett által szolgáltatott releváns információkra is alapította.

54 A Valencia CF és a Spanyol Királyság vitatja ezt az érvelést.

A Bíróság álláspontja

55 Először is, ami a tényeknek a Törvényszék által a megtámadott ítélet 137. pontjában állítólagosan elkövetett elferdítését illeti, amelyet mindenekelőtt meg kell vizsgálni, emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie azokat a bizonyítékokat, amelyeket ez utóbbi elferdített, és bizonyítania kell azon vizsgálat során elkövetett hibákat, amelyek a Törvényszéket álláspontja szerint erre vezették. Egyébiránt állandó ítélkezési gyakorlat, hogy az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy bár a Bizottság azt állítja, hogy a hasonló ügyletek piacon tapasztalható hiányára vonatkozó következtetéseit a kedvezményezett által szolgáltatott releváns információkra is alapította, ezt az állítást nem támasztja alá semmilyen, a vitatott határozatban szereplő konkrét hivatkozással az ilyen információk figyelembevételére.

57 Mindenesetre, amint azt egyébként a Bizottság is hangsúlyozza, az FV annak állítására szorítkozott, hogy nem volt tudomása arról, hogy léteznek-e hasonló kezességvállalások a piacon, amely állítás „a pénzpiacokon megfelelő referencia kezességvállalási díj[ra]” vonatkozik, nem pedig a megtámadott ítélet 137. pontjában hivatkozott „hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár” létezésére.

58 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a megtámadott ítélet 137. pontja olyan elferdítésre utalna, amely nyilvánvalóan kitűnik az ügy irataiból.

59 Másodszor, ami a vitatott határozat (85) és (93) preambulumbekezdésének a megtámadott ítélet 124–126. és 138. pontjában való, állítólagosan téves értelmezését illeti, elegendő megjegyezni, hogy az a megtámadott ítélet téves értelmezéséből ered.

60 A Törvényszéknek az ezen ítélet 124–137. pontjában szereplő érveléséből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy az említett ítélet 138. pontjában szereplő azon állítás, amely szerint a Bizottság megállapította, hogy „nem létezik piaci ár egy hasonló, biztosíték nélküli hitel vonatkozásában”, kizárólag a Bizottság által a vitatott határozat (93) preambulumbekezdésében tett azon megállapításra utal, amely szerint „a piacon a hasonló ügyletek korlátozott számú megfigyelése […] nem nyújt kellő összehasonlítási alapot” „az állami kezességvállalásnak köszönhetően – a kezességvállalási díjak figyelembevétele után – elért hitelkamatláb és az állami kezesség fennállása nélkül alkalmazandó hitelkamatláb” között, és nem az említett (93) preambulumbekezdés ezt követő érvelésére, amelynek értelmében „a Bizottság a vonatkozó referencia-kamatlábat […] fogja alkalmazni” annak érdekében, hogy az érintett kezességvállalási díj tekintetében meghatározza a piaci árat.

61 Harmadszor, a kezességvállalásokról szóló közleménynek a Törvényszék általi állítólagos téves értelmezését illetően először is meg kell állapítani, hogy az az érv, amely szerint ez utóbbi tévesen feltételezte, hogy a Bizottság a jelen ügyben vizsgálthoz hasonló kezességvállalás tekintetében kizárta a piaci ár fennállását, a megtámadott ítéletnek az előző pontban hivatkozottal azonos téves értelmezésén alapul.

62 Másodszor, szintén a megtámadott ítélet téves értelmezéséből következik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása vélelemhez hasonlítható. Amint ugyanis a megtámadott ítélet 132–134. pontjából kitűnik, a Törvényszék nem tekintette úgy, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása valamely vélelemhez hasonlítható; ezzel szemben hangsúlyozta, hogy a Bizottság a kezességvállalásokról szóló közleményt megsértve vélelmezte, hogy egyetlen pénzügyi intézmény sem vállalna kezességet egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás javára.

63 Ezenkívül a megtámadott ítélet 135–137. pontjában úgy ítélte meg, hogy nem támasztották alá a jogilag megkövetelt módon a Bizottság azon állítását, amely szerint a „a piacon a hasonló ügyletek korlátozott számú megfigyelése” nem teszi lehetővé egyrészt az állami kezességvállalásnak köszönhetően – a kezességvállalási díjak figyelembevétele után – elért hitelkamatláb, másrészt pedig az állami kezesség fennállása nélkül alkalmazandó hitelkamatláb közötti releváns összehasonlítást. Így a Törvényszék a megtámadott ítélet 130. pontjában csupán tudomásul vette, hogy a Bizottság a referencia-kamatlábakat alkalmazta, anélkül hogy az ezt „vélelmezésnek” minősítette volna.

64 Harmadszor, a Bizottság állításával ellentétben a kezességvállalásról szóló közlemény hierarchiát állít fel az intézkedés támogatási elemének megállapítására és számszerűsítésére alkalmazott módszerek között.

65 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 48–55. pontjában rámutatott, e közlemény 3.2. pontjának d) alpontja első bekezdésében előírja, hogy a Bizottság feladata először is annak vizsgálata, hogy a „kockázatviselést […] a kezességvállalási […] összegre vonatkozó megfelelő díjjal ellentételezik”, mivel ha „a kezességért fizetett ár eléri legalább a pénzpiacon hozzáférhető, megfelelő referencia kezességvállalási-díj értékét, akkor a kezesség nem tartalmaz támogatást”.

66 Továbbá e 3.2. pont d) alpontja második bekezdésének megfelelően, csak akkor kell „a kezességvállalással biztosított hitel összes pénzügyi költségét, beleértve a hitelre vonatkozó kamatlábat és a kezességvállalás díját egy hasonló, nem biztosított hitel piaci árával összevetni”, ha „[a] pénzpiacokon nem állapítható meg megfelelő referencia kezességvállalási-díj”.

67 Ebből következik, hogy a jelen ítélet 65. pontjában felidézett első módszert először is ellenőrizni kell, és a pénzügyi piacokon megfelelő kezességvállalási referenciadíj hiányában az ezen ítélet előző pontjában felidézett második módszert kell alkalmazni. Az intézkedés támogatási elemének megállapítására szolgáló módszerek közötti hierarchiát megerősíti a kezességvállalásról szóló közlemény 4.2. pontja, amely az első bekezdésében megerősíti, hogy „[e]gyéni kezességvállalás esetében a pénzben kifejezett támogatástartalom a kezességvállalás piaci ára és a ténylegesen fizetett ár közötti különbségként számítandó”, és a második bekezdésében pontosítja, hogy csak abban az esetben van helye annak, hogy a támogatási elem számszerűsítésének második módszerét alkalmazzák, ha a piac nem kínál kezességvállalást az adott típusú ügyletekre.

68 E módszer e közlemény 3.2. pontjának d) alpontja értelmében összehasonlítási alapként „a hasonló, biztosíték nélküli hitel piaci árát” használja, és az említett közlemény 4.2. pontjának második bekezdése értelmében pedig „az e társaság által a kezesség fennállása nélkül fizetendő konkrét piaci kamatlábat”.

69 Végül a kezességvállalásról szóló közlemény 4.2 pontjának második bekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság csak akkor alkalmazhatja ez utóbbi, a „referencia-kamatlábon” alapuló módszert, „[h]a nincs piaci kamatláb, és a tagállam a referencia-kamatlábat kívánja helyettesítő értékként használni”. Közelebbről, a kógens „számítandó ki” fordulat alkalmazása e pont második bekezdésének második mondatában arra utal, hogy a Bizottság a mérlegelési mozgásterét az intézkedés támogatási elemének megállapítására és számszerűsítésére használt módszer megválasztásában korlátozta oly módon, hogy az első módszer alkalmazásának lehetetlensége esetén a második módszert kell alkalmaznia, amennyiben létezik piaci kamatláb, és ennélfogva csak akkor alkalmazhatja a referencia-kamatlábat, ha nincs piaci kamatláb.

70 Negyedszer, a megtámadott ítélet téves értelmezéséből ered az az érv, amely szerint a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása önmagában azzal jár, hogy a Bizottság megsértette azon kötelezettségét, hogy olyan átfogó értékelést végezzen, amely figyelembe vesz az adott ügyben releváns minden olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a Valencia CF nem jutott volna-e hasonló szolgáltatásokhoz valamely piaci magánszereplőtől.

71 A megtámadott ítélet 134. pontjából ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a Törvényszék azon értékelése, amely szerint a Bizottság nem tett eleget e kötelezettségnek, kizárólag a Törvényszéknek a megtámadott ítélet ugyanezen pontjában szereplő azon megállapításából ered,

amely szerint „a Bizottság azt vélelmezve, hogy egyetlen pénzügyi intézmény sem vállalna kezességet egy nehéz helyzetben lévő vállalkozásért, és hogy ennélfogva nincsen a piacon hozzáférhető, megfelelő referencia kezességvállalási díj, megsértette a kezességvállalásról szóló közleményt, amelyet köteles tiszteletben tartani”. Márpedig e pont egyetlen eleme sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Törvényszék ezzel az állítással azt állapította volna meg, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása önmagában az említett kötelezettség megszegését vonja maga után.

72 Ötödször, mivel a Törvényszék a megtámadott ítélet 132–134. pontjában elvégzett elemzéssel annak vizsgálatára szorítkozott, hogy a Bizottság az értékelését a saját maga számára a kezességvállalásokról szóló közlemény elfogadásával felállított követelményeknek megfelelően végezte-e el, nem lehet helyt adni ezen intézmény azon állításának, amely szerint a Törvényszék maga is megsértette a megkövetelt átfogó értékelésre vonatkozó követelményeket.

73 Negyedszer, ami a Bizottságra háruló bizonyítási teher és gondossági kötelezettség korlátait illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése által követett, a torzításmentes verseny biztosítására irányuló célkitűzésre figyelemmel, ideértve a közvállalkozások és a magánvállalkozások közötti versenyt is, a „támogatás” e rendelkezés értelmében vett fogalma nem vonatkozhat a valamely vállalkozás javára állami forrásból nyújtott intézkedésre, amennyiben az ugyanezen előnyhöz juthatott volna a szokásos piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is. Azon körülmények értékelését, amelyek között az ilyen előnyt biztosítják, főszabály szerint tehát a piaci magánszereplő elvének alkalmazásával kell lefolytatni (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Következésképpen, ha a piaci magánszereplő elve alkalmazandó, ezen elv azon megfontolások között szerepel, amelyeket a Bizottság köteles figyelembe venni a támogatás fennállásának bizonyításához, így az nem minősül olyan kivételnek, amelyet csak valamely tagállam kérelmére lehetne alkalmazni, amennyiben megállapítást nyert, hogy fennállnak az „állami támogatás” fogalmának az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott alkotóelemei (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 107. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

75 Ebben az esetben a Bizottságra hárul tehát az, hogy többek között az érintett tagállam által szolgáltatott információkra figyelemmel bizonyítsa, hogy a piaci magánszereplő elvének alkalmazási feltételei nem teljesülnek, így a szóban forgó állami beavatkozás az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt tartalmaz (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:201:905, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

76 Ebben az összefüggésben a Bizottságnak olyan átfogó értékelést kell végeznie, amely figyelembe vesz az adott ügyben releváns minden olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a kedvezményezett vállalkozás ilyen piaci magánszereplőtől nyilvánvalóan nem jutott volna-e hasonló könnyítésekhez (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 110. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 E tekintetben relevánsnak kell tekinteni minden olyan információt, amely nem elhanyagolható módon befolyásolhatja a megfelelően körültekintő és gondos, az állami hitelezőéhez lehető legközelebbi helyzetben lévő magánhitelező döntéshozatali folyamatát (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 Továbbá a Bizottság az EUM-Szerződésben foglalt, az állami támogatásokra vonatkozó alapvető szabályok megfelelő alkalmazása érdekében köteles a kifogásolt intézkedések vizsgálatára irányuló eljárást alaposan és pártatlanul lefolytatni abból a célból, hogy a végleges határozat meghozatala során a lehető legteljesebb körű és legmegbízhatóbb adatok álljanak rendelkezésére (2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 A Bizottság ugyanis csupán az ellenkező következtetés levonását lehetővé tevő információk hiányára alapított negatív vélelemre támaszkodva, és olyan, más tényezők hiányában, amelyek alapján pozitívan megállapítható lenne ilyen előny fennállása, nem feltételezheti, hogy valamely vállalkozás állami támogatásnak minősülő előnyben részesült (2020. december 10-i Comune di Milano kontra Bizottság ítélet, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 111. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 Következésképpen, amennyiben a piaci magánszereplő elve alkalmazhatónak tűnik, a Bizottság feladata, hogy az érintett tagállamot felhívja mindazon releváns információk szolgáltatására, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára annak ellenőrzését, hogy ezen elv alkalmazhatóságának és alkalmazásának feltételei teljesülnek-e (2020. december 10-i Comune di Milano kontra Bizottság ítélet, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

81 Mivel ugyanis a Bizottságnak nincs közvetlen tudomása azon körülményekről, amelyek között az adott döntést meghozták, ezen elv alkalmazása során nagymértékben a szóban forgó tagállam által annak bizonyítása érdekében előterjesztett objektív és ellenőrizhető elemekre kell támaszkodnia, hogy a piacgazdasági magánbefektető elvének feltételei teljesülnek (2020. december 10-i Comune di Milano kontra Bizottság ítélet, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 112. pont).

82 Márpedig, még ha ezen intézmény olyan tagállammal áll szemben, amely elmulasztva az együttműködési kötelezettségét nem nyújtotta be azon információkat, amelyeknek a közlését ezen intézmény tőle kérte, határozatait olyan meghatározott mértékben megbízható és koherens elemekre kell alapítania, amelyek elegendő alapot nyújtanak annak megállapításához, hogy valamely vállalkozás állami támogatásnak minősülő előnyben részesült, és amelyek alátámasztják a következtetéseit (2020. március 26-i Larko kontra Bizottság ítélet, C-244/18, EU:C:2020:238, EU:C:2016:248, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 Ebből következik, hogy az állami támogatás fennállásának és jogszerűségének vizsgálata során szükséges lehet, hogy a Bizottság adott esetben túllépjen a tudomására hozott ténybeli és jogi elemek puszta vizsgálatán (2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Tempus Energy és Tempus Energy Technology ítélet, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

84 Ugyanakkor ebből az ítélkezési gyakorlatból nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság feladata lenne, hogy saját kezdeményezésére és ilyen értelmű valószínűsítő körülmények hiányában felkutasson minden olyan információt, amely kapcsolatban lehet azzal az üggyel,

amelyben eljár, még akkor sem, ha ezek az információk nyilvánosan hozzáférhetők (2021. szeptember 2-i Bizottság kontra Tempus Energy és Tempus Energy Technology ítélet, C-57/19 P, EU:C:2021:663, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

85 Következésképpen az uniós bíróságnak az állami támogatással kapcsolatos határozat jogszerűségét azon információk alapján kell megítélnie, amelyek a határozat meghozatalakor a Bizottság rendelkezésére álltak, köztük azok, amelyek a jelen ítélet 75–76. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elvégzendő értékelés szempontjából relevánsnak tűntek, és amelyek benyújtását a Bizottság a közigazgatási eljárás során kérhette volna (2021. november 11-i ítélet, Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország, C-933/19 P, EU:C:2021:905, 118. pont és az idézett ítélkezési gyakorlat).

86 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 132–135. és 137. pontjából az következik, hogy a Törvényszék egyrészt úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a kezességvállalásról szóló közlemény elfogadásával kötelezte magát arra, hogy a referencia-kamatláb alkalmazása előtt megvizsgálja, létezik-e „megfelelő, a pénzügyi piacokon kínált kezességvállalási referenciadíj”, illetve „hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár”. Másrészt úgy ítélte meg, hogy ez az intézmény nem tett eleget e kötelezettségnek, mivel a pénzügyi piacokon kínált megfelelő kezességvállalási referenciadíj hiányának megállapítása e közlemény megsértéséből ered, és hogy a hasonló, nem biztosított hitel piaci árának hiányára vonatkozó megállapítást nem támasztották alá a jogilag megkövetelt módon.

87 E tekintetben először is a jelen ítélet 64–68. pontjában tett megállapításokból következik, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az említett közlemény elfogadásával a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy a referencia-kamatláb alkalmazását megelőzően ellenőrzi, hogy „létezik-e” a pénzpiacon nyújtott megfelelő kezességvállalási referenciadíj, és ennek hiányában „létezik-e” hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár.

88 Másodszor, amint arra a Törvényszék többek között a megtámadott ítélet 124–126. pontjában rámutatott, a vitatott határozat egyetlen eleme sem utal arra, hogy a Bizottság megvizsgálta volna, hogy létezett-e megfelelő kezességvállalási referenciadíj a pénzügyi piacokon. E határozat (86) preambulumbekezdésének c) alpontjában ugyanis annak megállapítására szorítkozott, hogy „a szóban forgó garanciák után felszámolt 0,5–1%-os éves kezességvállalási díjak nem tükrözik a garanciával fedezett hitelek nemteljesítési kockázatát, figyelemmel a Valencia CF […] nehézségeire”. Ezenkívül a vitatott határozatnak a támogatás számszerűsítésére vonatkozó 7.2. szakaszában a Bizottság a (93) preambulumbekezdésben közvetlenül a második szakasszal kezdte meg vizsgálatát, amely annak ellenőrzéséből állt, hogy létezik-e hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár.

89 Márpedig az egyetlen magyarázat, amely a vitatott határozatból e megközelítés kapcsán kitűnik, az, hogy ezen intézmény úgy ítélte meg, hogy egy nehéz helyzetben lévő vállalkozás esetében nem létezik a pénzpiacokon kínált megfelelő kezességvállalási referenciadíj.

90 Mindazonáltal, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 127. és 133. pontjában rámutatott, ez a logika ellentétes a kezességvállalásokról szóló közleménnyel, amely 4.1. pontjának a) alpontjában megkülönbözteti „a nehéz helyzetben levő társaságok” esetében azt az esetet, amikor „a piaci hitelező, ha egyáltalán van ilyen, a kezesség vállalásakor a várható nemfizetési arányra tekintettel magas díjat számítana fel”, attól, amikor „különösen megnő annak valószínűsége, hogy a hitelfelvevő nem lesz képes a hitel visszafizetésére”, amikor is „elképzelhető, hogy ez a piaci arány [helyesen: kamatláb] nem is létezik”.

91 Ebből következik, hogy e közlemény értelmében az az értékelés, amely szerint a Valencia CF az 1. intézkedés nyújtásakor nehéz helyzetben volt, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a pénzpiacokon nem létezik megfelelő kezességvállalási referenciadíj, mivel az ilyen megállapításhoz legalább a várható nemteljesítési kockázatra vonatkozó kiegészítő elemzést kell végezni.

92 E tekintetben a Törvényszék ezenkívül a megtámadott ítélet 128. pontjában megállapította, hogy a Bizottság többek között a vitatott határozat (77) és (80) preambulumbekezdésében különbséget tett a különböző típusú nehézségek között, és úgy ítélte meg, hogy bár a Valencia CF ezen intézkedés nyújtásakor a 2004. évi megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatás értelmében nehéz helyzetben volt, nem volt a kezességvállalásról szóló közlemény 4.1. pontjának a) alpontja értelmében vett „szélsőségesen nehéz helyzetben”. Ebből következik, hogy a Törvényszék megállapíthatta, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem bizonyította, hogy annak valószínűsége, hogy a Valencia CF nem tudja visszafizetni a kölcsönt, az említett 4.1. pont a) alpontja értelmében „különösen magas” volt.

93 Így a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem teljesítette a jelen ügyben releváns valamennyi körülmény figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét, és hogy – ellentétben azzal, amit ezen intézmény állít – a Törvényszék nem terjesztette ki az ezen intézményt terhelő gondossági kötelezettséget az említett közlemény elfogadása által számára előírt kereteken túl.

94 Harmadszor, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 131., 135. és 137. pontjában megállapította, sem a vitatott határozat egyetlen eleme, sem pedig a Törvényszék elé terjesztett egyetlen bizonyíték sem támasztja alá a Bizottságnak a vitatott határozat (93) preambulumbekezdésében szereplő azon állítását, amely szerint „a piacon a hasonló ügyletek korlátozott számú megfigyelése miatt” „nem nyújt kellő összehasonlítási alapot” a hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár referenciaértéke.

95 E tekintetben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 79. és 80. pontjában rámutatott, ezen intézmény a saját megállapításából, amely szerint a Valencia CF az 1. intézkedés nyújtása során nehéz helyzetben volt, nemcsak azt a következtetést vonta le, hogy egyetlen pénzügyi intézmény sem nyújtott volna kezességet e klub javára, hanem azt is, hogy kizárt lett volna egy hasonló, nem biztosított hitel létezése.

96 Márpedig, mivel mind a pénzügyi piacokon kínált megfelelő kezességvállalási referenciadíj, mind pedig egy hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár a kezességvállalásokról szóló közleménynek megfelelően meghatározó lehet az állami támogatás fennállásának megállapítása és számszerűsítése szempontjából, itt olyan tényezőkről van szó, amelyek a jelen ítélet 75. és 76. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottság által elvégzendő értékelés szempontjából jelentősek.

97 Bár a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat (28) preambulumbekezdésében a pénzügyi intézményeknek arra való készségével kapcsolatos kételyeinek kifejezésével, hogy a Valencia CF-nek hasonló hitelt nyújtsanak állami kezességvállalás nélkül, eleget tett a jelen ítélet 80. pontjában említett azon kötelezettségének, hogy az érintett tagállamtól kérje az ezzel kapcsolatos releváns információkat, nem vitatott, hogy a Bizottság semmilyen választ nem kapott a spanyol hatóságoktól, és a Törvényszék előtt nem hivatkozott semmilyen más adatra, amellyel rendelkezhetett a vitatott határozat meghozatalakor.

98 E körülmények között úgy tűnik, hogy a Bizottság a Törvényszék előtt nem bizonyította, hogy a jelen ítélet 82. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében rendelkezett megbízható és koherens bizonyítékokkal, amelyek lehetővé tették volna számára annak megállapítását, hogy a piacon „a hasonló ügyletek korlátozott számban” léteztek, ami „nem tesz lehetővé jelentős összehasonlítást” egy hasonló, nem biztosított hitel piaci árának referenciaértékével.

99 Márpedig, amint az a jelen ítélet 52. pontjából kitűnik, a Bizottság maga is úgy véli, hogy különösen akkor kötelezhető arra, hogy gyakorolja az egyedi vizsgálati jogkörét, ha nem rendelkezik elegendő információval a támogatás fennállásának bizonyításához, vagy ha észszerűen feltételezhető, hogy a rendelkezésére álló adatok hiányosak.

100 Mivel ugyanis a Bizottság a kezességvállalásokról szóló közlemény elfogadásával kötelezte magát annak vizsgálatára, hogy létezik-e hasonló, nem biztosított hitelre vonatkozó piaci ár, a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg, hogy ezen intézmény a jelen ítélet 93–97. pontjában tett megállapításokból következő körülmények között köteles volt a jelen ítélet 82. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében az alakszerű eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul tudomására hozott ténybeli és jogi elemek ellenőrzését meghaladóan vizsgálódni.

101 A Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék ily módon nem írt elő túlzott gondossági és bizonyítási terhet, hanem annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság nem tett eleget azoknak a követelményeknek, amelyeket az említett közlemény elfogadásával írt elő maga számára. A Törvényszék ugyanis egyáltalán nem követelte meg, hogy ezen intézmény negatív bizonyítékokat szolgáltasson a hasonló jellegű ügyleteknek a piacon való hiányára vonatkozóan, hanem annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság nem támasztotta alá a megállapítását, és nem élt a számára a jelen ítélet 84. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően biztosított azon lehetőséggel sem, hogy a közigazgatási eljárás során a spanyol hatóságokhoz vagy az érdekelt felekhez részletes felhívást intézzen abból a célból, hogy az értékelés elvégzéséhez releváns bizonyítékokat megszerezze. A Törvényszék különösen nem zárta ki, hogy a Bizottság számára elegendő lett volna a gondossági kötelezettségének és az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek való megfelelés érdekében a jelen ítélet 14. pontjában említett levélváltások keretében ilyen részletes felhívást közölni.

102 A fenti megállapítások összességére tekintettel a jelen fellebbezés alátámasztására hivatkozott egyetlen jogalapot, és ennek megfelelően magát a fellebbezést mint megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

103 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

104 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

105 Mivel a Bizottság egyetlen jogalapja tekintetében pervesztes lett, a Valencia CF kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Valencia CF részéről felmerült költségek viselésére.

106 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében *mutatis mutandis* a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bíróság előtti eljárásban részt vevő Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) Az Európai Bizottság saját költségein felül viseli a Valencia Club de Fútbol, SAD részéről felmerült költségeket is.

3) A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

Aláírások